

Kalemkeş

– GÜŞTA · 07 Eylül 2021

Tâbiren incilendi yazarken gürleyen ses
Benliğine hapsetti mürekkep rengi kafes

KALEMKEŞ

Yine düştü dertlere şâirlik günlerinden kalma ilhamlar
Suhufların içinde damlayan mum misâli yaz kalemkeşim
Kimi şiirden ırak kimileri manzûmun bağına damlar
Harflerin meşrebini âcizlik divânına kaz kalemkeşim
Bilmelisin cümlelerin endâmında redifler naz kalemkeşim

Ömür kumaşlarından sökülürken her vakit huzur demleri
Mânâ gülistanından muhabbete uzanmak töz kalemkeşim
Vâhâlardan kursağa çağlayarak akarken lügat nemleri
Şiir diye bilinen ömür billah dillenen söz kalemkeşim
Mürekkebin karası yedi şehri kül eden köz kalemkeşim

İncelir de incelir kopmaya yakın yerde bağlanır lisân
Virgül dolu heybeyi dökülmesin diyerek büz kalemkeşim
Serpilerek yayılır telaffuzlarda açan yemyeşil nisan
Sende mevsimler gibi topraktaki havayı süz kalemkeşim
Kim ki şiirden kaçır yaşadığı yaz değil güz kalemkeşim

Zedelenmiş dizlerle koşmaya yeltenirken tökezler nazım
Bastığı yerden çıkan kin değil şirret değil toz kalemkeşim
Sâkinliği kaybedip feverâna gelirse sırlanır yazım
İncilerden dizilmiş şatafatlı tabloyu boz kalemkeşim
Çünkü şiir sâdeyken şifâ diye alınan doz kalemkeşim

Teskin eylesin diye bir seferlik vurursan keskin edebi
Her vurduğun başka bir yaraya mâhâl veren tuz kalemkeşim
Zamanla yanar kalem ve bir vakit gelir ki yavaşlar debi
İşte o an darbeler kavle serinlik veren buz kalemkeşim
Alfâbeler, yazdıkça ömre nefes aldırın kuz kalemkeşim

••••• ❁ ••••• GÜŞTA